

УДК 327(410):061.1ЄС «1997/2018»

Майська Н.

магістр відділення міжнародних відносин
факультету міжнародних відносин, політології та соціології
ОНУ імені І. І. Мечникова

СТРАТЕГІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ЩОДО ЄС У 1997–2018 рр.

У 2012 р. британський уряд не мав наміру виходити з ЄС. І все ж було б помилкою припустити, що визнання британською державою статусу-кво буде тривати нескінченно. Європа може бути у відносному занепаді, але Великобританія може подвоїти свою торгівлю з Китаєм. Попередній лейбористський уряд надав привілеї невеликій групі відносин (наприклад, США

та ЄС), ігноруючи давніх союзників, таких як арабські держави Перської затоки, Сінгапур і Японія. Камерон натомість вважав, що зовнішня політика вимагає згоди і підходу — підтримуючи основні відносини, відновлюючи альянси і пошук нових торговельних партнерів.

23 червня 2016 р. у Великобританії відбувся референдум, на якому жителі країни вирішували, чи повинна країна залишитися у складі Євросоюзу. 51,9 % виборців проголосували за вихід з ЄС. Офіційно Великобританія вийде зі складу ЄС 29 березня 2019 р. Причиною виходу Великобританії з ЄС була відстороненість країни від ЄС, який накладав надто багато правил у сфері бізнесу та стягував мільярди фунтів на рік членських внесків. Також уряд хотів, щоб Велика Британія знову змогла вносити свої власні закони, а не створювала шляхом спільного прийняття рішень з іншими країнами ЄС.

Імміграція також була великою проблемою для прихильників Брекзиту. Вони хотіли, щоб Велика Британія повернула повний контроль над своїми кордонами та зменшила кількість людей, які приїжджають у країну, щоб жити та (або) працювати.

За угодою Великої Британії та ЄС передбачається, що громадяни ЄС, які живуть у Великобританії, зможуть продовжувати жити і працювати в країні за їхніми правами, закріпленими у законодавстві Великобританії та примусовим виконанням британських судів. Громадяни Великобританії, які мешкають в ЄС, також збережуть свої нинішні права за допомогою дешевої та простої адміністративної процедури.

Відповідно до плану громадяни ЄС, які проживають на законних підставах у Великій Британії, та громадяни Великої Британії зможуть залишитись на термін до п'яти років, перш ніж втратити права, які вони матимуть у рамках запропонованої угоди Брекзиту.

Будь-який громадянин ЄС, який вже живе та працює у Великобританії, зможе продовжувати працювати та жити у Великобританії після Брекзиту. Люди з Європейського Союзу зможуть переїхати працювати у Великобританію протягом «перехідного періоду» приблизно на два роки. Існують також дебати щодо того, чи матимуть вони ті самі права, що й ті, хто прийшов раніше, з можливими обмеженнями доступу до пільг або голосування на місцевих виборах. ЄС хоче, щоб вони мали ті самі права, що і зараз, але Велика Британія проти.

Уряд Великобританії хоче залишити безвізовий в'їзд до Великобританії для відвідувачів з ЄС після Брекзиту і сподівається, що громадяни Великобританії зможуть продовжувати відвідувати країни Євросоюзу на короткий термін, не отримуючи дозвіл для поїздки. Якщо відвідувачі з країн ЄС хотіли б працювати, навчатися або влаштуватися у Великобританії, їм доведеться подати заявку на отримання дозволу за планом.

Говорити про європеїзацію Британії не те ж саме, що вказувати на британську політику і політику, яка зводиться до стандартної європейської моделі. Однак це не означає, що британська політика не змінюється в контексті європейської інтеграції. Ситуація змінюється, особливо з точки зору улаштування можливостей, з якими зіштовхуються групи в межах

британської держави. Проте трансформація рідко є передбачуваною, і це підсилюють складний і нерівномірний політичний процес у ЄС і, безсумнівно, інституційні питання британської політики.